

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Dorothea V. M. 6. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

6. Feb.

VITÆ SANCTORVM.

79

hæc alas addiderunt GELASIO parvulo, ut ad Christum curreret, non jam nescius in sinum parentis se currere. Nunc cur aliò festinare cernimus pueritiã? An fortè Christus non clamat? ah! ecce hodie iterum clamat. Sed non audit pueritiã. Aures Ulysses mundus obturavit. *Ex Ferrar.*

Intellige esse tibi genus è celo, cujus pater habetur in celo; Age ut sanctè vivendo sancto respondeas patri. Dei Filiù ille se probat, qui vitiis non obscuratur humanis, qui divinis virtutibus elucescit. S. Pet. Chryl. l. 68.

S. DOROTHEA V. M. 6. Februarii.

DOROTHEA Cæsareæ pro Christo captiva captivos in triumphum Cupidinem & Tyrannum duxit. Expugnanda enim binis sororibus tradita, quæ datam Deo fidem prodiderant, tam fortiter decertavit, ut ambas ab impiis castris ad antiquam fidei stationem redire compulerit: atque hæc quidem proditionis crimen sanguine eluerunt; ipsa verò victorias victoriis perrexit necere, cruentas illas quidem, sed gloriæ plenas, ut quæ sciret nullam tam sponso Christo placere virginem, quàm quæ suã, non alienã ruberet purpurã. Itaque cum faces lateri admoverentur, has illa nuptiales tædas credere; cum ad gladium citaretur, velut ad thalamum properare; inter lictores quasi paranympnos obambulare; ad supplicii denique locum, ut ad melioris cæli hortos ridere. Irrisit tam innocentem risum Theophilus quispiam, & è sponsi viridariis aut rosam sibi vernam, aut autumnum munus pomum virginem poposcit. Promisit utrumque DOROTHEA, fidemque vix ingressa Elysios campos extemplo liberavit. Adest lectissimus cælo Ephebus, & promissum Theophilo

D 4

eodema

eodem in calatho ver & autumnum offert. Miratur ille in hyeme rosas non flaccidas, miratur poma non marcida, miratur certantem cum munere suo muneris bajulum, & jam non contentus vidisse horti munera, ad ipsos hortos Christianus per omnia tormenta penetrare contendit, quæ quidem ille, ut spinas generosè calcavit, dum animo volveret, quales rosas quæreret. *Ex Surio.*

Quid istud negligentia, quid pigritia, imò quid vecordia est, ut non crebris suspiriis & ferventissimâ affectione abrumpere hinc, & in illa tam felicia agmina jaculari animos studeamus? S. Bern. serm. 5. de om. SS.

S. AMANDUS EPISC. 6. Februarii.

Quid juvenus, quid ætas virilis facis? Mundum & cum mundo patrem AMANDVS puer vicit, & cum Religioso negaturum se ille hæreditatem minaretur, amplam sibi hæreditatem suppetere in cælo respondit; caveret ipse parens, ne hæc excideret. Romam deinde ad D. Petri supplex ivit. Hunc ibi in somnis vidit, & auctorem habuit Gallix repetendæ. Sed & in puppi eundem répestare jactatus patronum conspexit. Jam Trajectensi insulâ condecoratus cum reo, cui laqueo gula frangenda erat, servare precando apud immitem judicem non posset vitam, ablatam certè precando apud Deum restituere potuit. Regis Dagoberti filium (Sigebertus fuit) cum fonti lustrico admoveret, precibusque Divi nemo verbum solemne *Amen* subjiceret, id ipse infans XL. tunc dies natus subjecit, unico verbo, & in AMANDI, & suas laudes facturus. Non nemo quòd famam AMANDI lacerasset, carnificem dæmonem sensit, suisque manibus laceratus oppetiit. Alii qui mortem Divo machina-